

abstrahi a cubilibus. Ante id tempus, nihil tale. Aelianus hoc Veneri ascribit, cui et Oppianus assentitur. Vivit tamen etiam in centum dissectus partes. Natant et pinnis et pedibus, et quidem obliqui. Pedes in eam porrigunt partem, quae capitis nomine appellata est, ita, ut cum natant, in adversum prospiciant, et caput ex adverso habeant. Sub aquis, ita in solido ingrediuntur, ut humoris beneficio suspensi fluctuent. In sicco (in sicco exeunt asperum, laevitatem odere) cum ambulatio cum pulsu et tractu fiat, alterum solum est in Polypi motu. Acetabulis enim jactis procul, ut, cuique applicuere id apprehensum tenent: tum brachiorum contractione corpus admovent, ita subvehunt sese in eam partem cui adhaeserunt.

Ingenium et sagacitatem si spectes, ἀνόντων quidem Athenaeus, brutum Plinius vocat, quod ad homines adnatet, nec persequentem fugiat: est nihilominus callidus et solers. Nam primo, omnia in domum comportat, deinde putamina erosa carne egerit, adnatantesque ad ea pisciculos venatur. Idem Conchas artificiose discuneat, et earundem carnibus vescitur. Non sunt, inquit Plinius, praetereunda et L. Lucullo Procons. Beticae comperita de Polypis, quae Trebius Niger e Comitibus ejus prodidit, avidissimos esse Concharum; illas ad tactum comprimere, praecedentes brachia eorum, utroque escam ex praedante capere. Carent Conchae visu, omnique sensu alio, quam cibi et periculi. Insidiantur ergo Polypi apertis, impositoque lapillo extra Corpus, ne palpitatu ejiciatur, ita securi grassantur, extrahuntque carnes: illae se contrahunt, sed frustra, discuneatae. Tanta solertia, animalium hebetissimis quoque est. Colorem eum mutare, sic pisciculis imponere, vulgare; in eo non convenit, quod Theognis, Phocyllides, Ion, petrarum duntaxat mentiri colorem scribunt. Plinius vero et Antigonus ad similitudinem, ille loci, hic rerum, quibus appropinquat, quod et de arena Scaliger innuisse videtur, eandem fuscipere, prodant. Causas hujus rei diversi diversas assignant. Plutarchus id astu

facere et quod corpus porosum et transparens habeat, ait. Alii, ut Theophrastus scribit, metui id assignant, ut cum hominis genae, pro varia cordis concitatione, hoc vel illo colore tinguntur. Bellonius, ob mollem pellem, quae facile deglubi potest, id fieri credit. Cujus colorem, nunc album (hunc assumere non posse, apud quosdam invenies) mox rufum, postea lividum, mox variis coloribus distinctum videas. Huc pertinet et illud, quod apud Plinium extat. Polypum hamos appetere, brachiisque complecti, non morsu, nec prius dimittere, quam escam circumroserit, aut harundine levatum extra aquam: Monstro vero propiora sunt, quae Trebius Niger, apud eundem prodidit. Cartejae, inquit, in Cetariis prodire assuetus, exire in lacus eorum e mari apertos, atque ibi salsamenta populari, convertit in se custodum, indignationem, assiduitate furti immodici. Sepes errant obiectae, sed has transcendebat per arborem, nec deprehendi potuit, nisi canum sagacitate: Hi redeuntem circumvasere noctu: Concitique custodes expavere novitatem. Primum omnium magnitudo inaudita erat, dein color muria obliti, odore diri. Quis ibi Polypum expectasset, aut ita cognosceret? cum monstro dimicare sibi videbantur. Namque et afflatu terribili canes agebat, nunc extremis crinibus flagellatos, nunc robustioribus brachiis clavarum modo incussos, aegreque multis tridentibus confici potuit. Ostendere Lucullo caput ejus dolii magnitudine, amphorarum quindecim capax, atque (ut ipsis Trebii verbis utar) barbaras, quas vix utroque brachio amplecti esset, clavarum modo torosas, longas pedum XXX. acetabulis five caliculis urnalibus, pelvium modo: dentes magnitudini respondentes. Reliquiae asservatae, miraculo pependere pondo DCC. Quae de alio, mercatorum res salsamentaque Puteolis depopulante, dicuntur, apud Aelianum vide.

Quantum ad usum appositos olim mensis, nullum dubium. In convivio nuptiali Iphicratis, qui Cotys Regis